patiēciā habe in me et oia reddā tibi
q.d. Permitte me diutius viuē et
ego totū emēdabo qđ peccaui. Terciō
debem⁹ p̱ris nr̄is q̄ nos offenderunt
ex toto dimittē. Qđ qꝛ nō fecit seru⁹
ille cui dn̄s decē milia talētoꝝ dimi
serat. sed tñ a cōꝑuo suo tñ impatiē
ter extorsit cētū denarios. Vocauit
eū dn̄s et oē debitū qđ dimiserat re
petijt et exegit per tortores. Et hoc
valde terribile ē exēplū oibꝫ hijs q̄
nolūt iniurias sibi illatas ex corde
remittē. Vn̄ eciā dn̄s in cōclusione
hui⁹ euāgelij dt. Sic et pr̄ me⁹ cele
stis faciet vob̄ si nō remiseritis vnus
quisqꝫ frī suo de cordibꝫ vr̄is. Roga
te ergo dn̄m ut sic debitoribꝫ nr̄is di
mittam⁹ ut a nr̄is debitis absoluti
societatē supnoꝝ ciuiū attīgam⁹

¶ Dn̄ica xxiij. ⁂

Magister scimus qꝛ verax es. et
viam dei in veritate doces. et
nō est tibi cura de aliquo. ¶ Quatu
or sūt hic notāda. Primū ē quis sit
iste q̄ magister appellat̄. Secūdū ē
que veritas ab eo discat̄. Terciū ē q̄
liter via dei ab ip̄o doceat̄. Quartū
est quō de nullo cura ipi habeat̄. ¶
De p̄mo nō qꝛ mgr̄ iste ē ih̄s xp̄us.
Hunc em̄ martha mgr̄m appellat
ita dicens ad mariā magdalenā so
rorē suā. iohis. xi. Magr̄ adest et vo
cat te. Ip̄e eciā ih̄s p semetip̄m testa
tur qꝛ sit mgr̄ ita loquēs ad discipu
los suos. ioh̄. xiij. Vos vocatis me
magister et dn̄e et bn̄ dicitis. sū etem̄
Dn̄s igit̄ mgr̄ appellat̄ qꝛ docꝫ nos
q̄drupliciť. Docet em̄ nos p semetip
sū. et hoc p intnā ispiracōnē. Multo
ciēs namqꝫ dn̄s loquēs hoi in corde.

Dissuadet em̄ ei malū et inuitat eum
ad bonū. Vn̄ dt eccle. iiij. Sapiā fili
is suis vitā inspirauit et suscipit ex
q̄rētes se. Sapiā sicut dt glō. ē xp̄c
q̄ filios. i. eos q̄s creauit p doctrinā
inspiracōis ad vitā iuitat etnā. Ca
uere itaqꝫ debem⁹ ut monet nos p̄s.
ne cū vocē eius audierim⁹ obdure⁹
corda nostra. Scđo docet nos p an
gelos. Angeli etem̄ sepi⁹ p reuelati
onem diuine volūtatis docēt hoines
intrinsecus in aure cordis. Vn̄ dt za
cha. iiij. Angel⁹ q̄ loq̄bat̄ in me susci
tauit me q̄i virū qui suscitat̄ a somp
no suo. Angeli quippe xp̄i qꝛ sollicitī
sūt de salute aiaꝝ nr̄aꝝ q̄i hoi custo
des sepe suscitant nos de sompno pi
gricie et instigāt ad ꝑuiciū creatoris
nr̄i. Btūs ergo fiet qui doctrinā eoꝝ
operibus fuerit assecutus. Terciō do
cet nos per homines idest p predica
tores et sacerdotes et p quoslibet ali
os qui nos vel verbo vel exēplo ad sa
lutē inuitant. quorū certe doctrina
nō est cōtempnenda. Dicit eciā lu. x.
Qui vos audit me audit. et qui vos
spernit me spernit. Cum em̄ p̄cones
vite eterne cōtempnunt̄ ip̄e xp̄us re
putat se contemptū. Quarto docet
nos magister ihesus per creaturas
Propter hoc dicit eciā iob. xij. Inter
roga iumenta et docebunt te et vola
tilia celi et indicabunt tibi. Loquere
terre et respōdebit tibi. et narrabūt
pisces maris. Iumēta que dicuntur
q̄i iuuamenta eo qꝛ adiuuent nos
in laboribꝫ nr̄is. docēt nos mutuā
caritatem ut videlicet sicut ip̄a nos
adiuuāt. ita et nos nobismetip̄is al
trinsec⁹ in nr̄is nc̄citatibꝫ subueniam⁹